

graffen om, at Handelsministeren bemyndiges til at træffe indskrænkende Bestemmelser vedrørende Anvendelse af Pap og Kunstlæder i Skotøj, derunder at paabyde, at Skotøj, hvori disse Stoffer indgaar som Bestanddel, mærkes paa særlig Maade, sat ind som Nr. 1 i Lovforslaget, idet det altsaa er Tendensen i Lovforslaget, at man netop skal sørge for, at det daarlige Skotøj bliver mærket paa en saadan Maade, at Publikum kan se det, saa at det ikke bliver narret. Man var i sin Tid bange for baade med Hensyn til Ministeriets oprindelig forelagte Lovforslag, og senere i Rigsdagen, at denne Bestemmelse maaske ikke var tilstrækkelig, idet det er en Kendsgerning, at naar der først fra Udlandet er indkommet en hel Del daarligt Skotøj, er det ikke saa let at gennemføre et Forbud mod at sælge det. Der viser sig saa mange Smuthuller, ad hvilke man kan faa det ud og narre Folk. Derfor er man blevet enig om den nuværende Affattelse af Lovforslaget. Vi slaar altsaa fast, at en hel Del Skotøj, saavel indenlandsk som udenlandsk, er saa godt, at der overhovedet ikke er Anledning til derom at træffe nogen Bestemmelse, nemlig naar det er almindeligt Skotøj af Læder eller næsten udelukkende af Læder. Det er først, naar der vedrørende Fodtøjet kommer saadanne Forhold frem, at Handelsministeren mener, at der er Grund til at træffe indskrænkende Bestemmelser, at Lovforslagets § 1 kommer til Anvendelse, og saa kan Justitsministeren, forsaavidt det Skotøj, der kommer fra Udlandet, ikke opfylder disse Betingelser, forbyde, at det overhovedet bliver indført. Men dette gælder altsaa ikke det gode Skotøj og heller ikke det, der opfylder de Betingelser, som Handelsministeren i Henhold til § 1 har opstillet. Det gælder derimod kun det absolut daarlige, det, som kun drejer sig om Svindel og Bedrageri. Endvidere er der føjet til, at forsaavidt der af Handelsministeren bliver truffet indskrænkende Bestemmelser, skal Fodtøjet, naar det bliver indført her i Landet, være mærket: udenlandsk, men denne Bestemmelse kommer altsaa ikke til at gælde overfor det Skotøj, som i enhver Henseende er prima Skotøj, idet der ikke derfor gælder nogen Begrænsning. Lovforslaget er fremsat paa Handelsministerens og egne Vegne, idet det giver dels Handelsministeren, dels Justitsministeren en Beføjelse. Jeg henstiller til Tinget at modtage Lovforslaget med Velvillie.

Marie Lassen: Jeg skal ganske henholde mig til den Anbefaling, den højtærede Justitsminister gav. I den Affattelse, hvori Justitsministeren er enedes med Folketinget om Lovforslaget, finder jeg det i enhver Henseende tilfredsstillende, og jeg kan ikke tænke mig, at man her skulde ønske at rejse en Debat om dette Lovforslag. Hermed skal jeg indskrænke mig til meget varmt at anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Fremme.

Carl F. Madsen: Jeg har forstaaet Lovforslaget saaledes, at det kun er det urimelig slette Skotøj, som indeholder Pap og Kunstlæder, man vil til Livs, og naar dette er Tilfældet, vil ogsaa jeg paa min Gruppes Vegne kunne anbefale dette Forslag til Vedtagelse, men ellers er det jo saaledes, at saa længe der har eksisteret Fabriksfodtøj, har der i dette Fodtøj været anvendt Pap. Der anvendes Pap til Gelænkstykker og til at lægge paa Ballen og til Taakappen, og er det daarligt Arbejde, der leveres herhjemme, anvendes der ogsaa Pap baade til Undersaaler og til Kapper. Det er noget, der er fabrikeret her i en lang Aarrække. Dette Fodtøj er, trods det at det indeholder Pap, dog af en saadan Beskaffenhed, at det meget vel kan bruges. I Morgensko, der jo hovedsagelig anvendes indendørs, vilde det være urimeligt at forbyde Papindlæg af den Beskaffenhed, jeg her har nævnt, og endog saa i det bedre Fodtøj anvendes Pap, som nævnt, til Gelænk og til at lægge paa Ballen. Hvad der har givet Anledning til at fremkomme med Lovforslaget, har altsaa været dette, at der paa Markedet har været konstateret Fodtøj af meget slet Beskaffenhed. Jeg kender ikke dette Fodtøj, jeg har ikke hørt noget om det, men det maa vel være saadan, at der findes saa slet Fodtøj, og naar dette er Tilfældet, kan jeg paa min Gruppes Vegne fuldt og helt give Lovforslaget min Tilslutning.

Der er imidlertid et lille Spørgsmaal, jeg gerne vilde have Lov til at rette til den højtærede Justitsminister, og det er, hvorfor man har begrænset Lovens Varighed til Udgangen af Oktober Maaned. Jeg retter denne Forespørgsel, fordi det forekommer mig, at naar Forholdet er det, at der nu indføres dette meget slette Fodtøj, saa vil der jo ogsaa efter Oktober kunne indføres saadant Fodtøj, ligesom der meget vel indtil den Tid og efter den Tid vilde kunne produceres dette slette